

22009D0076

L 232/40

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

3.9.2009.

ODLUKA ZAJEDNIČKOG ODBORA EGP-a**br. 76/2009****od 30. lipnja 2009.****o izmjeni Protokola 10 o pojednostavnjenju kontrola i formalnosti u odnosu na prijevoz robe i Protokola 37 koji sadrži popis predviđen člankom 101.**

ZAJEDNIČKI ODBOR EGP-a,

uzimajući u obzir Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru, izmijenjen Protokolom kojim se prilagođuje Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru (dalje u tekstu „Sporazum“), a posebno njegove članke 98. i 101.,

budući da:

- (1) Zajednički odbor EGP-a nije izmijenio Protokol 10 uz Sporazum.
- (2) Odlukom Zajedničkog odbora EGP-a br. 61/2009 od 29. svibnja 2009. ⁽¹⁾ izmijenjen je Protokol 37.
- (3) Protokol 10 uz Sporazum treba izmijeniti u zajedničkom interesu Europske zajednice i država EFTA-e kako bi se izbjegla nepotrebna ograničenja i donio niz odredaba o uspostavi jednakovrijednih sigurnosnih carinskih mjera za prijevoz roba koje dolaze iz i odlaze u treće zemlje.
- (4) Odluka Zajedničkog odbora EGP-a ne treba se primjenjivati na Island i Lihtenštajn. Međutim, treba biti otvorena za sve države EFTA-e podložno novoj Odluci Zajedničkog odbora EGP-a.
- (5) Zajednica i Norveška odlučne su u poboljšanju sigurnosti u trgovini robom koja ulazi na ili izlazi s njihovog područja bez kočenja slobodnog kretanja te trgovine.
- (6) U zajedničkom interesu Zajednice i Norveške treba uvesti jednakovrijedne sigurnosne carinske mjere za prijevoz roba koje dolaze iz i odlaze u treće zemlje i trebaju stupiti na snagu u isto vrijeme kad i odgovarajuće mjere koje primjenjuju države članice Europske unije.
- (7) Zajednica i Norveška odlučne su u jamčenju jednakovrijedne razine sigurnosti na svojim područjima carinskim sigurnosnim mjerama koje se temelje na propisima koji su na snazi u Zajednici.
- (8) Dotične carinske sigurnosne mjere odnose se na deklaraciju sigurnosnih podataka koji obuhvaćaju robu prije njezina ulaska ili izlaska, na upravljanje sigurnosnim

rizicima te s njima povezane carinske kontrole, kao i na pripisivanje uzajamno priznatog statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

- (9) Poželjno je da se s Norveškom savjetuje o razvitku pravila Zajednice o carinskim sigurnosnim mjerama te da se Norvešku obavijesti o njihovoj primjeni. Stoga je neophodno izmijeniti Protokol 37 uz Sporazum koji sadrži popis odbora, s čijim će se radom povezati stručnjaci iz država EFTA-e kada je potrebno osigurati dobro funkcioniranje Sporazuma.
- (10) Ako je Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka uključena u Sporazum Odlukom zajedničkog odbora EGP-a br. 83/1999 ⁽²⁾, Norveška osigurava adekvatnu razinu zaštite osobnih podataka,

ODLUČIO JE:

Članak 1.

Protokol 10 uz Sporazum izmjenjuje kako je navedeno u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

U Protokolu 37 uz Sporazum dodaje se sljedeća točka:

„29. Odbor za Carinski zakonik (Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92).“

Članak 3.

1. Ova Odluka stupa na snagu 1. srpnja 2009. ili dan nakon posljednje obavijesti zajedničkom odboru EGP-a prema članku 103. stavku 1. Sporazuma, ovisno o tome što nastupi kasnije (*).

2. Do obavijesti iz stavka 1. Zajednica i Norveška primjenjuju ovu Odluku privremeno od 1. srpnja 2009. ili od nekog kasnijeg datuma koji dogovore Zajednica i Norveška i o kojemu one obavijeste ostale države EFTA-e i nadzorno tijelo EFTA-e.

⁽¹⁾ SL L 232, 3.9.2009., str. 13.

⁽²⁾ SL L 296, 23.11.2000., str. 41.

(*) Nisu naznačene nikakve ustavne odredbe.

Članak 4.

Ova Odluka objavljuje se u odjeljku o EGP-u i u Dodatku o EGP-u *Službenog lista Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. lipnja 2009.

Za Zajednički odbor EGP-a
Predsjednik
Alan SEATTER

PRILOG

Protokol 10 uz Sporazum mijenja se kako slijedi:

1. Sljedeći stavci dodaju se članku 2.:

„3. Carinske sigurnosne mjere iz poglavlja II.a i priloga I. i II. Protokolu primjenjuju se samo između Zajednice i Norveške.

4. Kad se upućuje na carinsko područje ugovornih stranaka u poglavlju II.a i prilogima I. i II. Protokolu, ono obuhvaća:

— carinsko područje Zajednice, i

— carinsko područje Norveške.”

2. Ovime se iza poglavlja II. (**POSTUPANJA**) umeće sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE II.a

CARINSKE SIGURNOSNE MJERE

Članak 9.a

Definicije

Za potrebe ovog Poglavlja:

- (a) „rizik” znači vjerojatnost događaja koji bi mogao nastati u vezi s unosom, iznosom, provozom i posebnom uporabom robe koje se kreće između carinskog područja jedne ugovorne stranke i trećih zemalja te prisutnost robe koja se ne nalazi u slobodnom prometu, a koja predstavlja prijetnju sigurnosti ugovornih stranaka, javnom zdravlju, okolišu ili potrošačima;
- (b) „upravljanje rizikom” znači sustavna identifikacija rizika i provedba svih mjera neophodnih za ograničavanje izloženosti riziku. To obuhvaća radnje poput prikupljanja podataka i informacija, analiziranja i procjenjivanja rizika, propisivanja i poduzimanja radnji te redovitog praćenja i pregleda postupka i njegovih rezultata, što se temelji na izvorima i strategijama koje su međunarodno definirane ili su ih definirale ugovorne stranke.

Članak 9.b

Opće odredbe o sigurnosti

1. Ugovorne stranke uvode i primjenjuju na robu koja se unosi na ili iznosi s njihova carinskog područja carinske sigurnosne mjere određene u ovome poglavlju, osiguravajući na taj način jednakovrijednu razinu sigurnosti na svojim vanjskim granicama.
2. Ugovorne stranke odriču se primjene carinskih sigurnosnih mjera određenih u ovome poglavlju ako se roba prevozi između njihovih odgovarajućih carinskih područja.
3. Prije sklapanja bilo kakvog sporazuma s trećom zemljom u području obuhvaćenom ovim poglavljem, ugovorne stranke se savjetuju jedna s drugom kako bi osigurale sukladnost s odredbama ovog poglavlja, ponajprije ako takav sporazum sadrži odredbe koje odstupaju od carinskih sigurnosnih mjera iz ovog poglavlja. Svaka ugovorna stranka osigurava da sporazumi s trećim zemljama ne stvaraju prava i obveze za drugu ugovornu stranku, osim ako Zajednički odbor EGP-a ne odluči drukčije.

Članak 9.c

Deklaracije prije dolaska i prije odlaska

1. Roba unesena iz trećih zemalja u carinsko područje ugovornih stranaka obuhvaćena je ulaznom deklaracijom (dalje u tekstu ulazna skraćena deklaracija) izuzev robe koja se prevozi prijevoznim sredstvima koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskoga područja bez zaustavljanja unutar toga područja.

2. Roba koja izlazi iz carinskoga područja ugovornih stranaka u treće zemlje obuhvaćena je izlaznom deklaracijom (dalje u tekstu izlazna skraćena deklaracija) izuzev robe koja se prevozi prijevoznim sredstvima koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskoga područja bez zaustavljanja unutar toga područja.

3. Ulazne i izlazne skraćene deklaracije podnose se prije unosa robe u ili iznosa robe s carinskog područja ugovornih stranaka.

4. Podnošenje ulaznih i izlaznih skraćenih deklaracija iz stavaka 1. i 2. nije obvezno sve do 31. prosinca 2010. pod uvjetom da se u Zajednici primjenjuju prijelazne mjere kojima se odstupa od obveze predočavanja takvih deklaracija.

Ako, u skladu s prvim podstavkom, ulazne ili izlazne skraćene deklaracije nisu podnesene, carinska tijela provode analizu rizika za pitanja carinske sigurnosti iz članka 9.e, i to najkasnije nakon predočavanja robe pri dolasku ili iznosu, kad je to primjereno na temelju bilo kakve deklaracije koja obuhvaća navedenu robu ili bilo kakvih informacija koje su o njoj dostupne.

5. Svaka ugovorna stranka imenuje osobe odgovorne za podnošenje ulaznih ili izlaznih skraćenih deklaracija, kao i tijela nadležna za prihvrat takvih deklaracija.

6. Prilogom I. ovom Protokolu uspostavljaju se:

- obrazac i podaci ulazne ili izlazne skraćene deklaracije,
- iznimke od obveze podnošenja ulazne ili izlazne skraćene deklaracije,
- mjesto na kojem se podnosi ulazna ili izlazna skraćena deklaracija,
- rokovi za podnošenje ulazne ili izlazne skraćene deklaracije, i
- sve ostale odredbe potrebne za osiguranje primjene ovog članka.

7. Carinska deklaracija može se koristiti kao ulazna ili izlazna skraćena deklaracija pod uvjetom da sadrži sve podatke neophodne u skraćenoj deklaraciji.

Članak 9.d

Ovlašteni gospodarski subjekt

1. Svaka ugovorna stranka, podložno kriterijima iz Priloga II. ovom Protokolu, dodjeljuje status „ovlaštenoga gospodarskog subjekta” svakom gospodarskom subjektu sa sjedištem ili prebivalištem na njezinom carinskom području.

Međutim, podložno posebnim uvjetima, ponajprije uzimajući u obzir međunarodne sporazume s trećim zemljama, može se odreći zahtjeva za sjedištem ili prebivalištem na carinskom području ugovorne stranke za posebne kategorije ovlaštenih gospodarskih subjekata. Štoviše, svaka ugovorna stranka određuje može li se i pod kojim uvjetima taj status dodijeliti zrakoplovnom ili špediterskom poduzeću, koje nema sjedište ili prebivalište na njezinom području, ali ondje ima područni ured.

Ovlašteni gospodarski subjekt ima koristi od olakšica u pogledu sigurnosnih carinskih kontrola.

Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta koji se dodjeljuje na područje jedne ugovorne stranke, podložno pravilima i uvjetima utvrđenima u stavku 2., priznaje druga ugovorna stranka, ne dovodeći u pitanje carinske kontrole, posebno s ciljem uzimanja u obzir provedbe sporazuma s trećim zemljama koji osiguravaju uzajamno priznavanje statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

2. Prilogom II. ovom Protokolu utvrđuju se:

- pravila o dodjeli statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta, posebno kriteriji i uvjeti za dodjelu toga statusa,
- vrsta olakšica koje se mogu dati,
- uvjeti pod kojima se status privremeno ukida ili oduzima,

- postupanja za razmjenu informacija među ugovornim strankama u pogledu njihovih ovlaštenih gospodarskih subjekata, i
- sve ostale odredbe potrebne za osiguranje primjene ovog članka.

Članak 9.e

Sigurnosne carinske kontrole i upravljanje sigurnosnim rizicima

1. Carinske kontrole, osim pregleda slučajnih uzoraka, temelje se na analizi rizika korištenjem automatiziranih tehnika obrade podataka.
2. Svaka ugovorna stranka određuje svoj okvir za upravljanje rizikom, kriterije rizika i prioriteta područja sigurnosnih kontrola.
3. Ugovorne stranke priznaju jednakovrijednost svojih sustava za upravljanje rizikom u pogledu sigurnosti.
4. Ugovorne strane surađuju s ciljem:
 - razmjene informacija kako bi se poboljšala i izvršila njihova analiza rizika i učinkovitosti sigurnosnih kontrola, i
 - određivanja u odgovarajućem vremenskom razdoblju zajedničkog okvira za upravljanje rizikom, zajedničkih kriterija rizika, zajedničkih prioriteta područja kontrole, kao i uvođenja zajedničkog elektroničkog sustava za upravljanje rizikom.
5. Zajednički odbor EGP-a donosi mjere potrebne za primjenu ovog članka.

Članak 9.f

Praćenje provedbe sigurnosnih carinskih mjera

1. Zajednički odbor EGP-a određuje pravila kojima se ugovornim strankama omogućuje praćenje provedbe ovog Poglavlja i provjera sukladnosti s odredbama ovog poglavlja i priloga I. i II. ovom Protokolu.
2. Praćenje iz stavka 1. osigurava se:
 - redovitom evaluacijom provedbe ovog Poglavlja, posebno evaluacijom jednakovrijednosti sigurnosnih carinskih mjera,
 - ispitivanjem s ciljem poboljšanja primjene odredaba ovog poglavlja ili njihove preinake kako bi one bolje ostvarivale svoje ciljeve, i
 - organiziranjem sastanaka stručnjaka ugovornih stranaka za raspravljanje o posebnim pitanjima i revizije administrativnih postupanja, uključujući i posjete na licu mjesta.
3. Mjere koje se poduzimaju u skladu s ovim člankom ne smiju kršiti prava dotičnih subjekata.

Članak 9.g

Čuvanje profesionalnih tajni i zaštita osobnih podataka

Informacije koje ugovorne stranke razmjenjuju u okviru odredaba ovog poglavlja zaštićene su zakonom o čuvanju profesionalnih tajni i zaštiti osobnih podataka koji se primjenjuje u ugovornoj stranci kojoj se dostavljaju te informacije.

Te se informacije ne smiju staviti na raspolaganje nikome drugome osim nadležnih tijela u ugovornoj stranci niti ih ta tijela smiju koristiti u bilo koje druge svrhe osim onih predviđenih ovim poglavljem.

Članak 9.h

Evolucija zakonskih propisa

1. Sve promjene zakonskih propisa Zajednice važne za prava i obveze ugovornih stranaka, koje nastanu ovim poglavljem i prilogima I. i II. ovom Protokolu, podložne su postupanjima utvrđenima ovim člankom.

2. Čim Zajednica bude izrađivala nove prijedloge zakona u području uređenom ovim poglavljem, ona neformalno traži savjet od stručnjaka predmetne države EFTA-e u skladu s postupanjima utvrđenima člankom 99. Sporazuma.

3. Kada je potrebno izmijeniti ovo poglavlje i priloge I. i II. ovom Protokolu kako bi se u obzir uzeo razvitak zakonskih propisa Zajednice o pitanjima obuhvaćenima ovim poglavljem i prilogima I. i II., o tim se izmjenama odlučuje na takav način da se omoguću njihova primjena u isto vrijeme kad i primjena izmjena zakonskih propisa Zajednice te uzimajući u obzir interna postupanja ugovornih stranaka.

Ako se odluka ne može donijeti na način kojim se omogućuje takva simultana primjena, ugovorne stranke, kad je to moguće i uzimajući u obzir svoja interna postupanja, privremeno primjenjuju izmjene iz nacрта Odluke.

4. Za pitanja važna za dotičnu državu EFTA-e Zajednica osigurava sudjelovanje u svojstvu promatrača stručnjaka iz dotične države EFTA-e u Odboru za Carinski zakonik utemeljenom člankom 247.a Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o uspostavi Carinskog zakonika Zajednice.

Članak 9.i

Zaštitne mjere i ukidanje odredaba iz ovog poglavlja

1. Ako ugovorna stranka ne poštuje uvjete propisane u ovome poglavlju ili ako jednakovrijednost sigurnosnih carinskih mjera više nije zajamčena u ugovornim strankama, nakon savjetovanja sa Zajedničkim odborom EGP-a te samo u djelokrugu i tijekom vremena nužno potrebnog za smirivanje situacije, druga ugovorna stranka može suspendirati, djelomice ili u cijelosti, primjenu odredaba ovog poglavlja ili poduzeti odgovarajuće mjere. Članci od 112. do 114. Sporazuma primjenjuju se *mutatis mutandis*.

2. Ako jednakovrijednost sigurnosnih carinskih mjera više nije zajamčena jer nije donesena odluka o izmjeni iz članka 9.h stavka 3., primjena ovog poglavlja suspendira se od datuma primjene predmetnih zakonskih propisa Zajednice, osim ako Zajednički odbor EGP-a ne odluči drukčije nakon što ispita mjere za održavanje njegove primjene.

Članak 9.j

Zabrane ili ograničenja uvoza, izvoza ili provoza robe

Odredbе ovog poglavlja ne isključuju zabrane ili ograničenja uvoza, izvoza ili provoza robe, koje uvode ugovorne stranke ili države članice Zajednice i koje su opravdane na temelju javnoga morala, javne politike i javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili biljaka i okoliša, zaštite nacionalnih bogatstava koji imaju umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost ili zaštite industrijskog i trgovačkog vlasništva.

Članak 9.k

Nadležnosti nadzornog tijela EFTA-e

U slučajevima primjene ovog poglavlja i priloga I. i II. ovom Protokolu nadzorno tijelo EFTA-e prije djelovanja obavlja savjetovanja u skladu s člankom 109. stavkom 2. Sporazuma.

Članak 9.l

Prilozi

Prilozi ovom Protokolu čine njegov sastavni dio.”

3. Dodaju se sljedeći prilozi:

„PRILOG I.

ULAZNE I IZLAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

Članak 1.

Obrazac i sadržaj ulazne ili izlazne skraćene deklaracije

1. Ulazna ili izlazna skraćena deklaracija podnosi se pomoću tehnike za obradu podataka. Može se koristiti trgovačka, lučka ili prijevozna dokumentacija pod uvjetom da sadrži sve potrebne podatke.
2. Ulazna ili izlazna deklaracija sadrži podatke utvrđene za takve deklaracije u Prilogu 30.A Uredbi Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice⁽¹⁾. Ona se popunjava prema napomenama za pojašnjenje u navedenom Prilogu. Skraćenu deklaraciju ovjerava osoba koja je sastavlja.

3. Carinska tijela dopuštaju podnošenje papirnate ulazne ili izlazne skraćene ili na bilo koji drugi način koji dogovore carinska tijela, samo u jednoj od sljedećih okolnosti:

- (a) kada računalni sustav carinskih tijela ne funkcionira; i
- (b) kada ne funkcionira elektronička aplikacija osobe koja podnosi ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju,

pod uvjetom da carinska tijela primijene istu razinu upravljanja rizikom poput one koja se primjenjuje na ulazne ili izlazne skraćene deklaracije pomoću tehnike za obradu podataka.

Papirnatu ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju potpisuje osoba koja je sastavlja. Takvim ulaznim ili izlaznim skraćenim deklaracijama prilažu se, kad je to potrebno, popisi robe ili drugi odgovarajući popisi, te sadrže podatke iz stavka 2.

4. Svaka ugovorna stranka određuje uvjete i postupanja prema kojima osoba koja podnosi ulaznu ili izlaznu deklaraciju može preinačiti jedan ili više podataka iz deklaracije nakon njezina podnošenja carinskim tijelima.

Članak 2.

Izuzeca od obveze podnošenja ulazne ili izlazne skraćene deklaracije

1. Ulazna ili izlazna skraćena deklaracija ne zahtijeva se za sljedeću robu:
 - (a) električnu energiju;
 - (b) robu koja ulazi ili izlazi cjevovodom;
 - (c) pisma, razglednice i tiskovine, uključujući i one na elektroničkom mediju;
 - (d) robu koja se kreće prema pravilima Konvencije Svjetske poštanske unije;
 - (e) robu za koju je dopušteno podnijeti usmenu carinsku deklaraciju ili deklaraciju jednostavnim prelaskom graničnog prijelaza u skladu sa zakonskim propisima ugovornih stranaka, osim paleta, kontejnera i sredstava cestovnog, željezničkog, zračnog, morskog ili kopnenog prijevoza koja se prevozi na temelju ugovora o prijevozu;
 - (f) robu koja se nalazi u osobnoj prtljazi putnika;
 - (g) robu obuhvaćenu karnetima ATA i CPD;
 - (h) robu u svojstvu pomoći u dobrima prema Bečkoj konvenciji o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961., Bečkoj konvenciji o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963. ili drugim Konzularnim konvencijama ili prema Njujorškoj konvenciji o specijalnim misijama od 16. prosinca 1969.;
 - (i) oružje i vojnu opremu koju na carinsko područje ugovorne stranke unose ili iz njega iznose tijela nadležna za vojnu obranu ugovornih stranaka u vojnom prijevozu ili prijevozu koji se odvija za isključivu uporabu vojnih tijela;

- (j) sljedeću robu koja ulazi na ili izlazi s carinskog područja ugovorne stranke izravno prema ili iz naftnih ili proizvodnih platformi kojima upravlja osoba sa sjedištem ili prebivalištem na carinskom području ugovornih stranaka:
- robu koja je sastavni dio tih platformi u svrhu njihove izgradnje, popravka, održavanja ili preinake, i
 - robu koja se koristila za montažu ili opremanje navedenih platformi, ostale opreme koja se koristi ili konzumira na navedenim platformama i bezopasnog otpada s navedenih platformi;
- (k) robu u pošiljci čija stvarna vrijednost ne premašuje 22 EUR pod uvjetom da carinska tijela prihvate, uz suglasnost gospodarskog subjekta, provođenje analize rizika korištenjem informacija koje sadrži ili pruža sustav kojim se koristi taj gospodarski subjekt; i
- (l) robu koja se kreće pod pokrićem obrasca 302 predviđenoga Konvencijom između stranaka potpisnica Sjevernoatlantskog ugovora o statusu njihovih sila, potpisanoga u Londonu 19. lipnja 1951.
2. Ulazna ili izlazna skraćena deklaracija nije potrebna u slučajevima predviđenima međunarodnim sporazumima koje je ugovorna stranka sklopila s trećom zemljom u području sigurnosti podložno postupanju iz članka 9.b stavka 3. ovog Protokola.
3. Ulazna ili izlazna skraćena deklaracija nije potrebna u Zajednici u slučajevima predviđenima člankom 181.c točkom (j), člankom 592.a i točkom (b) članka 842.a stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 2454/93.

Članak 3.

Mjesto na kojemu se mora podnijeti ulazna ili izlazna skraćena deklaracija

1. Ulazna skraćena deklaracija podnosi se nadležnoj carinarnici na carinskome području ugovorne stranke u koje se roba unosi iz trećih zemalja. Na temelju podataka iz deklaracije ta carinarnica provodi analizu rizika, kao i sigurnosne carinske kontrole koje smatra neophodnima, uključujući i slučajeve kada je ta roba namijenjena drugoj ugovornoj stranci.
2. Izlazna skraćena deklaracija podnosi se nadležnoj carinarnici na carinskom području ugovorne stranke na kojemu se provode izlazne formalnosti za robu namijenjenu trećim zemljama. Međutim, kada se izvozna deklaracija koristi kao izlazna skraćena deklaracija, ona se podnosi nadležnoj carinarnici na carinskome području ugovorne stranke na kojemu se provode formalnosti oko izvoza u treću zemlju. Nadležna carinarnica provodi analizu rizika na temelju podataka iz deklaracije, kao i sigurnosne carinske mjere koje smatra neophodnima.
3. Kada roba napušta carinsko područje ugovorne stranke u smjeru neke treće zemlje kroz carinsko područje druge ugovorne stranke, nadležna tijela prve ugovorne stranke dostavljaju podatke iz članka 1. stavka 2. nadležnim tijelima druge ugovorne stranke. Ugovorne stranke nastoje uspostaviti vezu s ciljem korištenja zajedničkog sustava prijenosa podataka, koji sadržava sve informacije potrebne za potvrdu izlaza predmetne robe.

Međutim, Zajednički odbor EGP-a može odrediti slučajeve u kojima nije potreban prijenos podataka pod uvjetom da takvi slučajevi ne dovode u pitanje razinu sigurnosti zajamčenu ovim protokolom.

Ako ugovorne stranke ne mogu provesti prijenos podataka iz prvoga podstavka na dan primjene ovog protokola, izlazna skraćena deklaracija za robu koja izlazi iz ugovorne stranke u smjeru neke treće zemlje preko carinskoga područja druge ugovorne stranke, osim robe u izravnom zračnom prijevozu, podnosi se samo nadležnim tijelima druge ugovorne stranke.

Članak 4.

Rokovi za podnošenje ulazne ili izlazne skraćene deklaracije

1. Rokovi do kojih se ulazna ili izlazna skraćena deklaracija mora podnijeti su oni iz članaka 184.a i 592.b Uredbe (EEZ) br. 2454/93.
2. Podložno postupku iz članka 9.b stavka 3. ovog protokola, rokovi iz stavka 1. ne primjenjuju se ako je međunarodnim sporazumima o sigurnosti između ugovornih stranaka i trećih zemalja predviđeno drukčije.

(¹) SL L 253, 11.10.1993., str. 1.

PRILOG II.

OVLAŠTENI GOSPODARSKI SUBJEKT

GLAVA I.

Dodjela statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta

Članak 1.

Opće odredbe

1. Kriteriji za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta uključuju:
 - (a) odgovarajuću evidenciju sukladnosti s carinskim zahtjevima;
 - (b) zadovoljavajući sustav upravljanja trgovačkom i, gdje je to primjereno, prijevozničkom dokumentacijom, koji omogućuje odgovarajuće carinske kontrole;
 - (c) gdje je to primjereno, dokaz financijske solventnosti; i
 - (d) gdje je to primjereno, odgovarajuće standarde sigurnosti i zaštite.
2. Svaka ugovorna stranka određuje postupanje za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta i pravne učinke toga statusa.
3. Ugovorne stranke osiguravaju da njihova carinska tijela kontroliraju ispunjava li ovlašten gospodarski subjekt sve uvjete i kriterije za dodjelu statusa i revidiraju ih u slučaju važnih izmjena dotičnih zakonskih propisa ili kad nastanu nove okolnosti, koje tim tijelima daju povoda znatnoj sumnji da taj gospodarski subjekt više ne ispunjava predmetne uvjete i kriterije.

Članak 2.

Evidencija sukladnosti

1. Evidencija sukladnosti s carinskim zahtjevima smatra se primjerenom ako tijekom protekle tri godine prije podnošenja zahtjeva bilo koja od sljedećih osoba nije teško povrijedila ili ponovila povređivanje carinskih pravila:
 - (a) podnositelj zahtjeva;
 - (b) osobe zadužene za poduzeće koje podnosi zahtjev ili osobe koje nadziru upravljanje njime;
 - (c) ako je to primjenjivo, pravni zastupnik podnositelja zahtjeva u carinskim pitanjima; i
 - (d) osoba odgovorna za carinska pitanja u poduzeću koje podnosi zahtjev.
2. Evidencija sukladnosti s carinskim zahtjevima može se smatrati primjerenom ako nadležno carinsko tijelo smatra da je bilo koje kršenje zanemarivo u odnosu na broj ili opseg carinskih aktivnosti te da ne daje povoda sumnji u dobru vjeru podnositelja zahtjeva.
3. Ako osobe koje nadziru poduzeće koje podnosi zahtjev imaju sjedište ili prebivalište u trećoj zemlji, carinska tijela procjenjuju njihovu sukladnost s carinskim zahtjevima na temelju evidencija i informacija koje su im dostupne.
4. Ako podnositelj zahtjeva ima sjedište ili prebivalište kraće od tri godine, carinska tijela procjenjuju njegovu sukladnost s carinskim zahtjevima na temelju evidencija i informacija koje su im dostupne.

Članak 3.

Zadovoljavajući sustav upravljanja trgovačkom i prijevozničkom evidencijom

Kako bi omogućio carinskim tijelima da utvrde da podnositelj zahtjeva ima zadovoljavajući sustav upravljanja trgovačkom i, gdje je to primjereno, prijevozničkom dokumentacijom, podnositelj zahtjeva ispunjava sljedeće zahtjeve:

- (a) održava sustav računovodstva koji je dosljedan općeprihvaćenim računovodstvenim načelima koja se primjenjuju na mjestu vođenja knjiga i koja olakšavaju carinske kontrole na temelju revizije;
- (b) daje carinskom tijelu fizički ili elektronički pristup svojoj carinskoj i, gdje se to može primijeniti, prijevozničkoj dokumentaciji;
- (c) ima administrativni odjel koji odgovara vrsti i opsegu djelatnosti i koji je prikladan za upravljanje kretanjem roba, te ima interne kontrole koje su u stanju otkriti nezakonite ili nepravilne transakcije;
- (d) gdje je to primjereno, ima provedena odgovarajuća postupanja za upravljanje dozvolama i ovlaštenjima u vezi s uvozom i/ili izvozom;
- (e) ima provedena zadovoljavajuća postupanja za arhiviranje spisa i podataka poduzeća te za zaštitu od gubitka podataka;
- (f) osigurava da zaposlenici budu svjesni potrebe obavješćivanja carinskih tijela kad god se otkriju poteškoće sa sukladnošću i uspostavlja prikladne kontakte koji obavješćuju carinska tijela o takvim događajima; i
- (g) ima provedene odgovarajuće sigurnosne mjere informacijskih tehnologija kojima se štiti računalni sustav podnositelja zahtjeva od neovlaštenog upadanja i osigurava dokumentacija podnositelja zahtjeva.

Članak 4.

Financijska solventnost

1. U smislu ovog članka financijska solventnost znači dobro financijsko stanje, koje je dovoljno za ispunjavanje obveza podnositelja zahtjeva, uzimajući u obzir i značajke vrste poslovne djelatnosti.
2. Smatra se da su ispunjeni uvjeti koji se odnose na financijsku solventnost podnositelja zahtjeva ako se može dokazati njegova solventnost za protekle tri godine.
3. Ako podnositelj zahtjeva ima sjedište ili prebivalište kraće od tri godine, njegova se financijska solventnost procjenjuje na temelju dostupnih evidencija i podataka.

Članak 5.

Standardi sigurnosti i zaštite

1. Smatra se da je sigurnost i zaštita podnositelja zahtjeva primjerena ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) zgrade koje se koriste za djelatnosti koje obuhvaća potvrda izgrađene su od materijala koji ne dopuštaju nezakoniti ulazak i pružaju zaštitu od nezakonitog upada;
 - (b) postoje odgovarajuće mjere kontrolu pristupa, kako bi se spriječio neovlašteni pristup otpremnim područjima, dokovima za utovar i brodskim skladištima;
 - (c) mjere za rukovanje robom uključuju zaštitu od unošenja, zamjene ili gubitka bilo kakvog materijala i petljanja po jedinicama tereta;
 - (d) prema potrebi, postoje postupci za rukovanje uvoznim i/ili izvoznim dozvolama u vezi sa zabranama i ograničenjima te kako bi se ta roba razlikovala od ostale robe;
 - (e) podnositelj zahtjeva proveo je mjere koje omogućuju jasno utvrđivanje njegovih poslovnih partnera, kako bi se zaštitio međunarodni lanac nabave;

- (f) podnositelj zahtjeva obavlja, ako to dozvoljava zakonodavstvo, sigurnosnu provjeru zaposlenika koji rade na sigurnosno osjetljivim radnim mjestima i obavlja periodične pozadinske provjere; i
- (g) podnositelj zahtjeva osigurava da njegovo osoblje aktivno sudjeluje u programima podizanja svijesti o sigurnosti.

2. Ako je podnositelj zahtjeva, sa sjedištem ili prebivalištem u ugovornim strankama, nositelj međunarodno priznatog sigurnosnog i/ili zaštitnog certifikata izdanog na temelju međunarodnih konvencija, Europskog sigurnosnog i/ili zaštitnog certifikata izdanog na temelju zakonskih propisa Zajednice, Međunarodnog standarda Međunarodne organizacije za standardizaciju, Europskog standarda Europske organizacije za standardizaciju ili bilo koji drugi priznati certifikat, smatra se da su ispunjeni kriteriji iz stavka 1. u onoj mjeri u kojoj su kriteriji za izdavanje takvih certifikata identični ili odgovaraju onima utvrđenima u ovome Prilogu.

GLAVA II.

Olakšice koje se daju ovlaštenim gospodarskim subjektima

Članak 6.

Olakšice koje se daju ovlaštenim gospodarskim subjektima

Carinska tijela ovlaštenim gospodarskim subjektima daju sljedeće olakšice:

- nadležna carinarnica može, prije ulaska robe u carinsko područje ili prije izlaska robe s njega, obavijestiti ovlaštenoga gospodarskog subjekta ako je, kao rezultat sigurnosne analize rizika, pošiljka odabrana za daljnji fizički pregled. To se obavješćivanje vrši samo ako njime nije ugroženo provođenje toga pregleda. Međutim, carinska tijela mogu provesti fizički pregled čak i ako o tome nisu obavijestila ovlaštenoga gospodarskog subjekta,
- ovlaštenu gospodarski subjekt može podnijeti ulazne i izlazne skraćene deklaracije koje se sastoje od skraćenih podataka iz zahtjeva iz Priloga 30.A Uredbi (EEZ) br. 2454/93. Međutim, ako je gospodarski subjekt prijevoznik, špediter ili carinski agent, on ima pravo podnijeti takve deklaracije samo pod uvjetom da je uključen u uvoz ili izvoz robe u ime ovlaštenoga gospodarskog subjekta,
- ovlaštenu gospodarski subjekt podvrgava se manjem broju fizičkih pregleda robe i kontrola dokumenata od ostalih gospodarskih subjekata. Carinska tijela mogu donijeti i drukčiju odluku kako bi u obzir uzela neku posebnu prijetnju ili obveznu kontroliranja utvrđenu drugim zakonskim propisima, i
- ako, nakon provođenja analize rizika i unatoč njoj, carinsko tijelo ipak odabere za daljnji pregled pošiljku obuhvaćenu ulaznom ili izlaznom skraćenom deklaracijom ili carinskom deklaracijom koju je podnio ovlaštenu gospodarski subjekt, ono prioritarno provodi sve potrebne kontrole. Ako ovlaštenu gospodarski subjekt to zatraži te podložno sporazumu s predmetnim carinskim tijelom, te se kontrole mogu provesti i na mjestu različitom od mjesta predmetne carinarnice.

GLAVA III.

Suspenzija i oduzimanje statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta

Članak 7.

Suspenzija statusa

1. Status ovlaštenoga gospodarskog subjekta suspendira carinsko tijelo koje ga je i dodijelilo u sljedećim slučajevima:
- (a) kada se otkrije nesukladnost s uvjetima ili kriterijima za dodjelu toga statusa;
 - (b) carinska tijela imaju dovoljno razloga vjerovati da je djelo, koje je predmetom postupka pred kaznenim sudom i koje je povezano s kršenjem carinskih pravila, počinio ovlaštenu gospodarski subjekt; i
 - (c) na zahtjev ovlaštenoga gospodarskog subjekta kad privremeno nije u stanju biti u sukladnosti s kriterijima za dodjelu toga statusa.

2. U slučaju iz točke (b) stavka 1. carinsko tijelo može donijeti odluku da ne suspendira status ovlaštenoga gospodarskog subjekta ako ono smatra da je kršenje bilo zanemarivo u odnosu na broj i opseg carinskih aktivnosti te ako nema povoda za sumnju u dobru vjeru ovlaštenoga gospodarskog subjekta.
3. Kada narav ili razina prijetnje po sigurnost i zaštitu građana, javno zdravlje ili okoliš to zahtijevaju, status se smjesta suspendira.
4. Suspendacija statusa nema nikakvog utjecaja na bilo koje carinsko postupanje započeto prije datuma suspendacije, koje još uvijek nije završeno.
5. Svaka ugovorna stranka određuje trajanje razdoblja privremenog ukidanja statusa kako bi ovlaštenom gospodarskom subjektu omogućila reguliranje situacije.
6. Kada predmetni ovlašteni gospodarski subjekt, na zadovoljstvo carinskih tijela, poduzme potrebne mjere za postizanje sukladnosti s uvjetima i kriterijima koje taj ovlašteni gospodarski subjekt dotad nije ispunjavao, carinsko tijelo koje i dodjeljuje status povlači suspendaciju statusa.

Članak 8.

Oduzimanje statusa

1. Carinsko tijelo koje dodjeljuje status ovlaštenoga gospodarskog subjekta oduzima taj status u sljedećim slučajevima:
 - (a) kada je ovlašteni gospodarski subjekt počinio ozbiljna kršenja carinskih pravila i kada više nema prava žalbe;
 - (b) kada ovlašteni gospodarski subjekt ne poduzme potrebne mjere tijekom razdoblja privremenog ukidanja statusa iz članka 7. stavka 5.; i
 - (c) na zahtjev ovlaštenoga gospodarskog subjekta.
2. Međutim, u slučaju iz stavka 1. točke (a) carinsko tijelo može donijeti odluku da ne oduzme status ako smatra da su kršenja zanemariva u odnosu na broj i opseg carinskih aktivnosti te ako nema povoda sumnji u dobru vjeru ovlaštenoga gospodarskog subjekta.
3. Oduzimanje statusa stupa na snagu na dan obavijesti o njemu.

GLAVA IV.

Razmjena informacija

Članak 9.

Razmjena informacija

Europska komisija i carinska tijela odgovarajuće države EFTA-e redovito razmjenjuju sljedeće podatke o identitetu ovlaštenih gospodarskih subjekata:

- (a) Identifikacijski broj trgovca gospodarskog subjekta (TIN) u formatu sukladnom sa zakonskim propisima o Registraciji gospodarskog subjekta i Identifikaciji EORI;
 - (b) naziv i adresu ovlaštenoga gospodarskog subjekta;
 - (c) broj dokumenta kojim je dodijeljen status ovlaštenoga gospodarskog subjekta;
 - (d) sadašnji status (valjan, suspendiran, oduzet);
 - (e) razdoblja u kojima je status mijenjan;
 - (f) datum od kojega je certifikat valjan; i
 - (g) tijelo koje je izdalo certifikat.”
-